

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121261811
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121261811.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľky L. Z. A., rodenej W., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom X. X., Y. XXXX/XX, zastúpenej Advokátska kancelária GEREG & MESSINGEROVÁ, s. r. o., so sídlom Banská Bystrica, Horná Strieborná 4, IČO: 47 253 011 a manžela Q. A., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom X. X., O. 28, zastúpeného Lion Law Partners, s. r. o., so sídlom Banská Bystrica, Komenského 14A, IČO: 36 862 461, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom A., H., narodeného XX. XX. XXXX a meno neurčené A., narodená XX. XX. XXXX, trvale bytom X. X., Y. XXXX/XX, zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, o odvolaní matky maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 37P/28/2021-296 zo dňa 25. 05. 2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výrokoch o úprave práv a povinností rodičov k maloletému H. A., nar. XX. XX. XXXX, teda vo výrokoch II. až XIII. **p o t v r d z u j e .** Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozviedol manželstvo navrhovateľky a jej manžela (výrok I.), maloletého H. A., narodeného XX. XX. XXXX, zveril do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že obidvaja rodičia sú oprávnení a povinní zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého striedavo v týždenných intervaloch, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia (výrok II.), rozhodol o tom, kedy sú otec a matka oprávnení zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého (výrok III. a IV.). Ďalej rozhodol o tom, že každý z rodičov oprávnený maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach samostatne (výrok V.), kedy a kde sú rodičia maloletých detí oprávnení prevziať maloletého od druhého z rodičov (výrok VI. a VII.), o povinnosti oboch rodičov v stanovené dni a hodiny odovzdať maloletého do starostlivosti druhého rodiča a druhému rodičovi výkon osobnej starostlivosti o maloletého umožniť (výrok VIII.). Okresný súd ďalej rozhodol, že trvalým pobytom maloletého bude trvalý pobyt matky (výrok IX.), že rodinné prídavky a daňový bonus bude poberať matka (výrok X. a XI.). Výživné súd neurčil (výrok XII.) a styk rodičov s maloletým neupravil (výrok XIII.). Ďalej okresný súd rozhodol o zverení maloletej, ktorej meno nie je určené, s priezviskom A., narodená XX. XX. XXXX, do osobnej starostlivosti matky, pričom oprávnenie maloletej zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach majú obaja rodičia samostatne (výrok XIV.), rozhodol o povinnosti otca prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok XV.), styk otca s maloletou neupravil (výrok XVI.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (XVII.). Rozhodol tak o návrhu navrhovateľky na rozvod

manželstva, s ktorým súhlasil aj jej manžel, nie však s ňou uvedenými dôvodmi rozvratu manželstva. Potvrdil, že v súčasnosti má inú známosť, s ktorou nežije v spoločnej domácnosti, a že nemá záujem na obnovení manželského spolužitia aj z dôvodu, že v čase jeho vyjadrenia bola navrhovateľka tehotná, očakávala narodenie dieťaťa s terajším jej partnerom. Maloletého H. Webera navrhol zveriť do svojej výlučnej osobnej starostlivosti, určiť matke výživné vo výške 250,-eur a styk matky s maloletým ponechať na vzájomnej dohode.

2. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd mal preukázanú existenciu objektívneho a kvalifikovaného rozvratu vzťahu medzi účastníkmi konania, v dôsledku ktorého si ich manželstvo neplní a ani do budúcnosti ani nemôže plniť svoj spoločenský účel, keďže manželia dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária, nezabezpečujú spoločne ani výchovu maloletých detí a intímne sa spolu dlhodobo nestýkajú.

3. O rozvode manželstva okresný súd rozhodol podľa § 18, § 19 ods. 1, § 23 Zákona o rodine.

4. Okresný súd zároveň rozhodol s odkazom na ust. § 100 CMP aj o úprave pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode. V priebehu konania uznesením sp. zn. 37P/28/2021-256 zo dňa 24. 05. 2022 pribral do konania ako účastníka konania maloletú meno neurčené, priezvisko A., narodená XX. XX. XXXX, keďže v rámci konania o rozvod manželstva bolo potrebné upraviť výkon rodičovských práv a povinností ku všetkým maloletým deťom narodeným počas trvania manželstva.

5. Matka navrhla maloletého H. zveriť do jej osobnej starostlivosti, pričom poukázala na to, že v striedavej osobnej starostlivosti okrem rozdielneho výchovného prístupu rodičov, bráni aj ich nedostatočná komunikácia. Poukázala tiež na to, že otec maloletého nemá vytvorené vhodné bytové podmienky pre striedavú osobnú starostlivosť, keďže maloletý je alergik a v byte otca, ktorý žije spolu so svojou matkou, sa nachádzajú 2 psy.

6. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že maloletý pochádza z manželského vzťahu rodičov, pričom od júla 2020, odkedy rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, zabezpečovala v prevažnej miere osobnú starostlivosť o neho matka. Otec bol s ním v pravidelnom kontakte, každý deň, osobne aj telefonicky, maloletý však u otca neprespával. Vzhľadom na prejavenu vôľu maloletého po zistení, že obaja rodičia žiadali maloletého zveriť do svojej výlučnej osobnej starostlivosti i vzhľadom na prejavenu vôľu maloletého v rámci výsluchu pred súdom, rodičia po dobu viac ako 3 mesiace realizovali striedavú osobnú starostlivosť o maloletého, pričom maloletý následne pred opatrovníkom uviedol, že mu uvedený spôsob starostlivosti vyhovuje, chce byť rovnako v kontakte s obidvomi rodičmi, obidvoch má rád. Napriek realizovanej osobnej starostlivosti s týždenným intervalom striedania matka nesúhlasila s uvedenou formou starostlivosti a žiadala, aby bol maloletý zverený do jej výlučnej osobnej starostlivosti. Matka svoj nesúhlas s výkonom striedavej osobnej starostlivosti odôvodňovala výrazne zhoršeným prospechom maloletého, ktorý prepadal z 5 predmetov, podľa jej názoru aj v dôsledku nevhodného výchovného pôsobenia zo strany otca, poskytovaním neprimeraných benefitov maloletému vo forme financií i vozenia maloletého z a do školy aj za priateľkou, čo matka považovala za konanie nie v najlepšom záujme maloletého.

7. Ohľadom námietok matky, ktorá nesúhlasila so striedavou starostlivosťou, súd poukázal na to, že matka nepreukázala taký relevantný dôvod nesúhlasu, ktorý by negatívne zasiahol do záujmu maloletého dieťaťa. Pokiaľ poukazovala na konanie otca, ktorý maloletému neúčasti v škole ospravedlňoval, sama potvrdila, že jeho neúčasti v škole ospravedlňovala aj ona, pokiaľ maloletý do školy meškal. Rovnako potvrdila, že aj ona maloletého vozila do školy, a to už v čase, keď navštevoval strednú školu. Rovnako z výsluchu maloletého vyplynulo, že aj matka mu poskytuje vreckové, z ktorého si maloletý zakupuje aj žuvací tabak. V neposlednom rade súd poukázal na to, že zhoršený školský prospech maloletého sa prejavil už na polroku šk. r. 2021/2022, t. j. v čase, kedy maloletý bol v prevažnej osobnej starostlivosti matky, s otcom sa len stretával, nebol u neho v jeho domácnosti dlhšie, ucelenejšie obdobie. Súd preto neprihliadal na tvrdenia matky, že striedavá osobná starostlivosť sa nemôže realizovať z dôvodu zhoršeného prospechu maloletého vplyvom otcovej výchovy. Súd prihliadal na to, že obaja rodičia zhodne v konaní uviedli, a potvrdil to aj maloletý, že v súčasnosti sa maloletý snaží zlepšiť prospech aj formou zabezpečenia doučovania, obaja rodičia sú rovnako v kontakte so školou, zaujímajú sa o výsledky maloletého v škole. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal aj zo skutočností, že obaja rodičia maloletého vecne a konštruktívne spolu komunikujú, vymieňajú si navzájom informácie.

Obaja rodičia sú v kontakte so školou. Aj keď komunikácia a vzťah medzi rodičmi nie je ideálny, nezhody medzi sebou rodičia vedia prekonať a v rámci plnenia rodičovskej role vedia spolu kooperovať. Súd sociálnym šetrením nemal preukázané, že otec maloletého nemá vhodné bytové podmienky na výchovu dieťaťa, čo je podporené aj tým, že striedavá osobná starostlivosť sa v súčasnosti (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) aj realizuje a maloletý trávi v domácnosti otca ucelený čas počas celého týždňa. Pritom ani maloletý nenamietal bytové pomery u otca. Čo sa týka zhoršeného stavu maloletého z dôvodu alergií, sama matka potvrdila, že maloletý nemá alergie na zvieratá, resp. psy, ale jedná sa o alergie na trávy a prach. Pokiaľ zo strany matky boli vyjadrené námietky voči striedavej osobnej starostlivosti aj z dôvodu otcovej trestnej minulosti, prípadne v súčasnosti prebiehajúcim trestným konaním, súd poukázal na to, že predchádzajúce trestné odsúdenia otca sú všetky zahladené, teda sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, a preto takéto odsúdenie nemôže byť na ujmu otcovi, pokiaľ má záujem zabezpečovať riadnu starostlivosť o svoje maloleté dieťa. V súčasnosti prebiehajúce trestné konanie nie je právoplatne skončené, otcovi bol uložený podmienený trest odňatia slobody, preto v zmysle zásady prezumpcie neviny nemožno toto odsúdenie považovať za prekážku výkonu striedavej osobnej starostlivosti. Taktiež v neposlednom rade súd prihliadol i na samotnú vôľu maloletého, ktorý je už takého veku a rozumovej vyspelosti, že je schopný sám prejavovať vôľu i názor. Súd prihliadol na to, že rodičia i maloletý si výkon striedavej osobnej starostlivosti reálne odskúšali, kedy všetci traja súhlasili s výkonom striedavej osobnej starostlivosti (viď správu kolízneho opatrovníka zo dňa 18. 05. 2022) a matka zmenila svoj názor na striedavú osobnú starostlivosť až v priebehu pojednávania konanom dňa 25. 05. 2022.

8. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti okresný súd bol toho názoru, že sú naplnené predpoklady ustanovené v § 24 Zákona o rodine na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Výživné rodičom maloletého dieťaťa neurčil, keďže obaja rodičia vykonávajú osobnú striedavú starostlivosť v rovnakom rozsahu a zhruba rovnakou mierou sa podieľajú na uspokojovaní odôvodnených potrieb maloletého a obidvaja rodičia majú porovnateľné príjmové, majetkové a bytové pomery.

9. Ohľadom úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu ženského pohlavia mena neurčeného, priezviska A., nar. XX. XX. 2022, súd prihliadal na osobitosti konkrétneho prípadu, kedy matka síce označila za biologického otca jej terajšieho partnera, avšak maloletá sa narodila počas trvania manželstva s manželom, súd maloletú zveril do výlučnej osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach samostatne a výživné na maloletú súd určil manželovi v zákonom stanovenej minimálnej výške a styk otca s maloletou neupravil.

10. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 24 ods. 1, 2, § 25 ods. 2, § 28 ods. 2, § 62 ods. 6 Zákona o rodine a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

11. Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) odvolanie navrhovateľka, a to čo do výrokov II., III., IV., VI., VII., VIII., XII, XIII. napadnutého rozsudku. Uviedla, že nesúhlasí so súdom nariadenou striedavou starostlivosťou o maloletého, keďže obaja rodičia majú absolútne rozdielny prístup k výchove ich syna, čo môže byť v jeho momentálnom veku rozhodujúcim. Rozdielnosť vo výchove vníma hlavne v tom, že otec si za posledné obdobie, odkedy bol prepustený z väzby na slobodu, vybudoval vzťah so synom hlavne na benefitoch, ktoré mu poskytuje, avšak ktoré podľa nej v konečnom dôsledku ich synovi ubližujú. Otec urobí všetko o čo ho syn požiada a táto situácia sa úplne vyhrotila za posledné obdobie 4 mesiacov, kedy sa výrazne zhoršil aj prospech v škole. Stalo sa nespočetnekrát, že syn sa jednoducho rozhodne svojvoľne zo školy odísť a otec ho podporí tým, že mu takéto vymeškané hodiny ospravedľuje, čo otec nepoprel. Aj z vyjadrenia triednej učiteľky syna je zrejmé, že takéto ospravedľovania poskytuje výlučne otec. Ona s takýmto postupom nesúhlasí a v podstate ho nemá ako ovplyvniť. Myslí si, že maloletý H. sa začal na otca v tomto doslova spoliehať, čo dopadlo tak, že syn sa výrazne zhoršil, pretože nedostatočné mu vychádzajú až z piatich predmetov. Otec namiesto toho, aby syna usmernil a povedal mu, že ak zo školy odíde, žiadnu hodinu mu neospravedľní, ho k tomu ešte aj na požiadanie syna odvezie cez 50 km za jeho priateľkou. Ich syn má skoro 16 rokov a všetky benefity od otca si uvedomuje, ako aj to, že otec mu dáva aj neprimerané množstvo finančných prostriedkov. Syn bol vždy zvyknutý na to, že zo školy chodil MHD, avšak trval na tom, že zo školy aj do školy ho majú vždy odvážať. Akonáhle nevie zabezpečiť synovi odvoz zo školy, otec mu dá peniaze na taxík a v podstate sa syn pohybuje taxíkom, pretože MHD nie je pre neho dosť dobré. Otec si ho za posledné obdobie doslova „kúpil“. Čiže matka maloletého má za to, že

odskúšaný model striedavej osobnej starostlivosti nefunguje. Žiadala teda, aby bol maloletý zverený do mojej osobnej starostlivosti, kedy by ona vedela viac ustriechnúť jeho momentálne výrazné zhoršenie v škole.

12. Matka taktiež poukázala na to, že nepovažuje za najvhodnejšie, že striedavá osobná starostlivosť bude prebiehať na strane otca v byte, v ktorom žije aj so svojou matkou. Taktiež podľa jej názoru súd prvej inštancie neúmerne prirovnal, že v prípade, že ich syn H. meškal do školy 3 či 4 minúty, ospravedlnila ho ako matka k tomu, kedy veľmi veľa krát svojvoľne zo školy odišiel a otec ospravedľoval súbor vymeškaných hodín, na ktorých sa písala písomka. Taktiež jej príde nefér, pokiaľ súd hodnotí, že za peniaze, ktoré som v dobrej viere dala synovi ako vreckové, si kúpil žuvací tabak. Ona nevie nijakým spôsobom ustriechnúť to, aby sa takáto situácia nestala. Pokiaľ žuvací tabak u syna našla, tento vyhodila a vyjadrila svoj nesúhlas. Poukázala tiež na to, že pokiaľ otec nemá právoplatne ukončené konanie, v ktorom mu hrozí trest odňatia slobody, tak je jednoducho z pohľadu právnej istoty dieťaťa a aj z tohto dôvodu vhodnejšie, aby syn bol zverený do jej osobnej starostlivosti, kedy sa otec bude môcť stretávať so synom kedy bude chcieť, čomu by ona nikdy nebránila. Taktiež aj komunikáciu s otcom maloletého považuje za komunikáciu na minimálnej úrovni. Obaja majú rôzne prístupy k životu, rôzne hodnoty, čo v podstate viedlo aj k tomu, ich manželstvo rozviedlo. Uvedené však veľmi ovplyvňuje ich syna H.

13. Ohľadom výživného pre maloleté dieťa zo strany otca poukázala na to, že otec na pojednávaní uviedol, že synovi dáva 250,- eur mesačne, kupuje mu kozmetiku za cca 50,- eur, ako aj oblečenie, platí svojej matke 200,- eur mesačne za to, že u nej býva a týmito platbami otec len reálne preukázal to, že výživné tak, ako žiadala vo výške 250,- eur mesačne je v reálnych možnostiach otca. Taktiež poukázala na to, že sa zmienili pomery aj na jej strane, nakoľko sa jej narodila v máji 2022 dcéra, a teda má novú vyživovaciu povinnosť. Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch žiadala zrušiť, nakoľko podľa jej názoru súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

14. Kolízny opatrovník maloletej v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky poukázal na to, že v priebehu konania bolo vykonané sociálne zisťovanie, ako aj opakovane zisťovaný názor maloletého dieťaťa, ktorý vzhľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vie náležite vyjadriť a zdôvodniť. Z vyjadrenia maloletého vyplynulo, že je naviazaný na rodinný dom, v ktorom má vytvorené zázemie, k obom rodičom má vytvorený pozitívny vzťah, viac však inklinuje k otcovi. Obaja rodičia majú vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť o maloletého, maloletý aj rodičia prejavili vôľu vyskúšať striedavú osobnú starostlivosť v týždňových intervaloch, pričom po jej vyskúšaní s touto všetci súhlasili a nemali voči nej výhrady. K odvolacím dôvodom matky, že prospech maloletého dieťaťa je dlhodobo zhoršený, kolízny opatrovník uviedol, že jeho prospech je zhoršený od nástupu maloletého na strednú školu, a teda nie výsledkom starostlivosti. Obaja rodičia boli poučení o plnení školských povinností. Podľa názoru kolízneho opatrovníka striedavou osobnou starostlivosťou rodičov o maloletého bude zabezpečený ich rovnocenný kontakt a obaja rodičia budú môcť v rovnakej miere na maloletého výchovne pôsobiť tak, aby došlo k pozitívnemu posunu aj vo vzdelávacích výsledkoch a k plneniu školských povinností maloletého. Odporučil odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

15. Otec maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky tvrdil, že v konaní nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by synovi poskytoval akékoľvek nadštandardné benefity, zhoršený školský prospech maloletého sa prejavil už na polroku školského roku 2021/2022, t. j. v čase, kedy bol maloletý v prevažnej miere v osobnej starostlivosti matky, a teda zintenzívnenie stretávania sa maloletého s otcom, nemá žiadny súvis so zhoršením jeho prospechu v škole. Nepovažoval za pravdivé tvrdenie matky, že maloletého otec podporuje v tom, aby svojvoľne zo školy odchádzal a ospravedľuje mu takto zameškané vyučovacie hodiny. K absenciám maloletého na školskom vyučovaní dochádza takmer výlučne v čase, keď je maloletý v osobnej starostlivosti matky, maloletý navštevoval každý z vyučovacích hodín, okrem hodín, počas ktorých absolvoval povinné očkovanie, bol na pohovoroch alebo chýbal zo zdravotných dôvodov, čo však otec avizoval škole vopred a maloletého ospravedľoval vždy na celý deň, a nie len jednu vyučovaciu hodinu. K matkou popisovaným absenciám dochádzalo výlučne v čase, keď bol maloletý v jej osobnej starostlivosti, nepripravil sa na vyučovanie, a následne sa vyučovania nezúčastnil, aby sa vyhol zlej známke. Matka mu takéto absencie odmietla ospravedlniť, pričom otec tak urobil výlučne z dôvodu, aby maloletý nemal neospravedlnené hodiny, čo by mohlo viesť až ku zníženej známke zo správania. Otec sa snažil dohliadnuť na to, aby bol maloletý na vyučovanie riadne pripravený a k podobným absenciám nedochádzalo. Uviedol, že bydlisko priateľky maloletého je vo

vzdialenosti 27 km (nie 60 alebo 50 km, ako to tvrdila matka) a že matka súhlasila s tým, aby maloletý dochádzal za svojou priateľkou, nijakým spôsobom však neriešila, ako sa za ňou má dopraviť. Meškanie syna zo strany matky sú vždy viac ako ňou uvádzané 2 - 3 minútky a tvrdenia matky len potvrdzujú, že matka maloletého sama do školy vozí autom, pričom v prípade otca takýto postup kritizuje. Poukázal na prípad, kedy sa maloletý chcel dostať domov po skončení poslednej vyučovacej hodiny domov MHD, no matka mu neposkytla žiadne finančné prostriedky, ani nijakým spôsobom nezabezpečila možnosť využitia MHD. Matka na jednej strane vyžaduje, aby maloletý cestoval MHD, no na druhej strane mu na to nevytvorí podmienky, pričom následne vyčíta otcovi, že dopravu maloletého zabezpečí iným spôsobom. Podľa jeho názoru okresný súd správne vyhodnotil dôkaz, ktorý otec predložil na pojednávaní vo forme fotografie zachytávajúcej poličku v izbe maloletého, kde je niekoľko desiatok krabičiek tabaku a matka potvrdila, že za vreckové, ktoré mu dáva, si syn kupuje tabak už od svojich 14-tich rokov. Jej tvrdenie, že tento v prípade, že ho našla, vyhodila, nekorešponduje s dôkazom predloženým na pojednávaní. Matka na jednej strane tvrdí, že rešpektuje prezumpciu nevinny, ale zároveň žiada, aby súd maloletého zveril do jej osobnej starostlivosti z dôvodu prebiehajúceho trestného konania voči otcovi. Súhlasil s výrokom rozsudku okresného súdu ohľadom výživného pre maloleté dieťa a tvrdil, že zmena pomerov na strane matky v podobe vzniku ďalšej vyživovacej povinnosti nemôže byť na jeho ťarchu, matka v podanom odvolaní podľa jeho názoru neuviedla žiadne dôvody, resp. nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali správnosť záverov súdu prvej inštancie. Obaja rodičia sú schopní a ochotní sa o maloletého v plnej miere postarať, sám maloletý si režim striedavej osobnej starostlivosti vopred vyskúšal a vyjadril sa, že tento mu vyhovuje, z čoho má otec za preukázané, že nariadenie striedavej osobnej starostlivosti je v prospech maloletého. Pritom zveriť maloletého do striedavej osobnej starostlivosti odporučil aj kolízny opatrovník a spočiatku s touto formou starostlivosti súhlasila aj matka, ktorá svoje stanovisko zmenila až na poslednom pojednávaní. Rozsudok okresného súdu navrhol ako vecne správny potvrdiť.

16. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca maloletého uviedla, že tvrdenia otca v jeho vyjadrení zo dňa 24. 06. 2022 sú účelové, že v plnom rozsahu sa pridržiava písomných dôvodov jej odvolania, ako aj skutočností tam uvedených. Rozsudok okresného súdu teda žiadala v napadnutých výrokoch zrušiť, vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko podľa jej názoru súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

17. Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok Okresného súdu v napadnutých výrokoch ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

18. Matka v napadnutom odvolaní týkajúcom sa výlučne úpravy pomerov rodičov vo vzťahu k maloletému H. A. namietala v podstate rozsudok okresného súdu len vo výrokoch týkajúcich sa nariadenia striedavej starostlivosti rodičov o maloletého a závislých výrokov, a to z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu veci (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP). Podľa názoru odvolacieho súdu však matka nesprávnosť skutkových zistení okresným súdom nepreukázala. Jej tvrdenia zostali len v rovine tvrdení bez ich náležitého preukázania dôkazmi. Navyše súd prvej inštancie sa s jej tvrdeniami v dôvodoch napadnutého rozsudku vysporiadal, vykonaným dokazovaním okresný súd mal za preukázané, že v tejto konkrétnej veci sú vytvorené podmienky na to, aby bol maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Správne okresný súd poukázal na pochybenie obidvoch rodičov pri výchove maloletého dieťaťa pri ospravedlnení jeho zameškaných hodín, prípadne dní v škole, správne vyhodnotil nevhodné správanie sa maloletého, či už vo vzťahu v školskej dochádzke maloletého i ohľadne užívania žuvacieho tabaku a odvolací súd nepovažuje za dôvodné na nariadenie striedavej starostlivosti o maloletého ani tú skutočnosť, že maloletý sa v čase pobytu u otca stretáva zákonite aj s matkou otca maloletého, teda so svojou starou matkou, ktorá skutočnosť na rozdiel od názoru matky môže byť len v záujme maloletého. Na rozdiel od tvrdení matky podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri rozhodovaní o nariadení striedavej starostlivosti o maloletého vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil aj správne právne názory. V hodnotení skutkových zistení okresného súdu neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť, alebo okolnosť, naopak, tieto okresný súd náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil. Okresný súd sa s každou jednotlivou námietkou navrhovateľky, na ktoré poukazovala v konaní, a následne i v samotnom odvolaní voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie, vysporiadal. Súd prvej inštancie je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver o dôvodnosti nariadenia striedavej starostlivosti o maloletého. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo

výrokoch napadnutých odvolaním presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, sú pre právnickú ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé. Navrhovateľka v odvolaní neuviedla žiadne nové relevantné skutočnosti a nepredložila žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené súdom prvej inštancie. Vzhľadom na tieto dôvody, ako aj dôvody, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol súd prvej inštancie, ktoré neboli pre svoju presvedčivosť nutné opätovne uvádzať, odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch podľa § 387 ods. 1, 21 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu ako odvolaním nenapadnutý nedotknutý. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup je v odôvodnení rozsudku dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Okresný súd logicky vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetlil svoj postup a dôvody svojho rozhodnutia.

19. Odvolací súd len na margo k uvedenej veci poukazuje na to, že z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, podľa ktorého ustanovenia žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím súdom v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytykaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP.